

Белешке о ауторкама и ауторима

Габријела Абрасович је слависткиња, апсолвенткиња Филолошког факултета Универзитета у Вроцлаву (Пољска). Одбранила је докторску дисертацију *Драма тела, тело у драми. Стваралаштво српских и хрватских драмских списатељица у периоду 1990-2010*. (менторка проф. Магдалена Кох). Подручје њеног посебног интересовања јесте савремена женска српска и хрватска драматургија, којој приступа из перспективе антропологије тела, родних студија, феминистичке критике и постколонијалних теорија. За потребе израде докторске тезе боравила је у Србији и Хрватској. Учествовала је на многим скуповима у земљи и иностранству, у раду међународних театролошких пројеката (Пољско-српски позоришни дијалог; Перформативни Балкан; Жене, драма и изведба. Између пост-социјализма и пост-феминизма) и позоришних фестивала. Њена истраживања су објављена као чланци, студије, огледи и као поглавља у књигама. Такође преводи драмске текстове.

Марија Бабовић је редовна професорка на Одељењу за социологију Филозофског факултета у Београду. Докторирала је у области Економске социологије, а њено главно подручје истраживања је друштвеноекономски развој са фокусом на родне аспекте. Од 2000. године је као истраживачица при Институту за социолошка истраживања Филозофског факултета учествовала у различитим истраживањима друштвених промена, рестратификације и економских стратегија друштвених актера у Србији. Чланица је Секције за феминистичка истраживања и критичке студије маскулинитета Српског социолошког друштва. Од 2006. године је председница и директорка програма истраживачке невладине организације *SeConS* – група за развојну иницијативу, у оквиру које је учествовала у различитим истраживањима и анализама–*Developmentinitiativegroup*.

Станислава Бараћ је рођена 1977. године у Зрењанину. Дипломирала је на групи за српску књижевност са општом књижевношћу на Филолошком факултету Универзитета у Београду. На истом факултету је магистрирала (са тезом *Авангардне тенденције у часопису Мисао у време уређивања Ранка Младеновића 1922–1923*, објављеном у виду монографије *Авангардна Мисао*,

2008) и одбранила докторску тезу *Жанр женског портрета у српској периодици 20-их и 30-их година 20. века* (2014), која је преточена у књигу *Феминистичка контрајавност: жанр женског портрета у српској периодици 1920-1941*. Учествовала на бројним домаћим, регионалним и међународним конференцијама и објавила око тридесет студија у научним часописима и зборницима радова. Од 2004. године запослена у Институту за књижевност и уметност на пројекту специјализованом за проучавање (књижевне) периодике. Посебне сфере интересовања и проучавања: опус Иве Андрића, авангардна књижевност и женска књижевност и активизам у периоду између два светска рата, односно женски часописи на српском језику.

Србобран Бранковић је председник и сувласник *TNS Medium Gallup*, компаније за истраживање тржишта, јавног мњења и медија; фирма је чланица *TNS Global*, *Kantar Group* и *WIN/Gallup International*. Професор је методолошких предмета на Филозофском факултету у Нишу и на Факултету за економију, финансије и администрацију, Београд. Коаутор је система *Symbols Research*, алатке за напредна истраживања и анализу друштвених мрежа. Објавио је два романа: *Двадесет четврта* и *Невидљиви град*.

Невена Варница (Нови Сад, 1975) дипломирала је, магистрирала и докторирала на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. У звању је доцента и предаје Књижевност ренесансе и барока, Историју српске културе и Стилистику. Учествовала је на више међународних конференција и скупова у земљи и иностранству. Приказе, есеје и студије објављује у домаћим и страним часописима и зборницима. Области њеног научног интересовања обухватају дубровачку књижевност, средњовековну књижевност и књижевност ренесансе и барока, студије културе и изучавање приватног живота. Од 2010. године ангажована је на пројекту *Аспекти идентитета и њихово обликовање у српској књижевности*.

Дуња Душанић је доцент на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Основне студије је завршила на истој катедри 2010. године, где је одбранила и мастер

рад посвећен савременим теоријама фикције и аутофикцији Сержа Дубровског. Докторску дисертацију, Фикција као сведочанство: Први светски рат у модернистичкој прози (Милош Црњански, Иво Андрић, Растко Петровић), одбранила је на истом факултету 2015. године. Бави се француском књижевношћу и књижевном теоријом, с посебним нагласком на теорије жанра и фикције. Члан је пројекта Књиженство: теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915.

Владимир Ђурић је докторанд на Филолошком факултету у Београду, где је дипломирао и одбранио мастер рад на катедри за француски језик и књижевност. Био је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја 2012–2015. Од 2015. године ради у звању асистента на Департману за француски језик и књижевност Филозофског факултета у Нишу. Бави се проучавањем компаративне књижевности, посебно истраживањем српске књижевности коју су писале жене у контексту француске књижевности и савремене француске компаратистике (имагологија, интертекстуалност). Од 2012. учествује у раду пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*. Докторска дисертација Владимира Ђурића испитује стваралаштво српских списатељица прве половине XX века у контексту француске књижевности и културе. Учествовао је на разним међународним семинарима, научним скуповима и конференцијама у земљи (Београд, Ниш, Крагујевац) и иностранству (Париз, Хаг, Познањ, Будимпешта). Објављивао је радове у зборницима радова са научно-стручних скупова и часописима *Филолошки преглед*, *Књиженство*, *Лунар*, *Philologia Mediana*, *Прича*.

Дубравка Ђурић (1961), редовна је професорка на Факултету за медије и комуникације Университета Сингидунум. Дипломирала је и магистрирала на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности, докторирала је на Катедри за енглеки језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Области бављења: студије књижевности, студије медија, теорија експерименталне поезије, теорије рода и феминизма, трансдисциплинарна теорија. Била је чланица неформане уметничко-теоријске Заједнице са истраживање простора (1982-1986) и уређивала њено гласило *Mentalniprostor*. Једна је од оснивачица часописа *ProFemina* (1994-2011), основала Ажинову

школу поезије и теорије (1996-2006), предала у Центру за женске студије и комуникације. Од 2015. године председница је Serbian Association for Anglo-American Studies. Од 2011. Чланица је пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику од 1915. године*. Објавила је књиге: *Глобализацијске изведне: књижевност, медији театар* (2016), *Дискурси популарне културе* (2011), *Политика поезија – Транзиција и песнички експеримент* (2010), *Поезија теорија род – Модерне и постмодерне америчке песникиње* (2009), *Говор друге* (2006), *Језик, поезија, постмодернизам – Језичка поезија у контексту модерне и постмодерне америчке поезије* (2002). Са Биљаном Д. Обрадовић уредила је антологију српске поезије *Cat Painters: An Anthology of Serbian Poetry* (2016), са Мишком Шуваковићем уредила је антологију текстова *Impossible Histories – Avant-Garde, Neo-Avant-Garde and Post-Avant-Garde in Yugoslavia 1918-1991* (2003, 2006), са Владимиром Копицлом уредила је и превела антологију новије америчке поезије *Нови песнички поредак* (2001).

Душанка Ђурковић (1979) дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за италијански језик и књижевност, на којој је одбранила и мастер рад *Анализа три постојећа превода десетог дана Декамерона*. Докторске студије на Филолошком факултету уписала је 2014. године, на модулу Књижевност. Бави се проучавањем стваралаштва Ћ. Бокача, италијанске новеле од 14. до 16. века и теорије игре. Осим тога, област њеног интересовања је и књижевност коју пишу жене.

Жељка Јанковић је асистенткиња и докторанткиња на Катедри за романистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где држи вежбе из француске књижевности 17. и 18. века. Дипломирала је на истој катедри (2011) и одбранила мастер рад 2012. године. Носилац је преко 20 награда и признања из области језика и књижевности које су јој донеле и стручна усавршавања у иностранству (Француска, Белгија, Чешка, Кина, Румунија). Аутор је 12 радова у домаћим и међународним часописима и зборницима и једне двојезичне монографије, у чијем фокусу се налазе стилистика, компаративна књижевност, класична и савремена француска књижевност, студије рода, српско-француске књижевне и културне везе. На пројекту *Књиженство – теорија и историја*

женске књижевности на српском језику до 1915. године ангажована је од 2013. године.

<http://www.fil.bg.ac.rs/lang/sr/katedre/romanistika/francuski-jezik/zaposleni/zeljka-jankovic/>

Аленка Јенстерле-Долежал је доценткиња на Факултету уметности, Карловом универзитету у Прагу (Чешка). Она је управница Одсека за јужнословенске и балканске студије. Предаје словеначку литературу. Бависеследећим темама: словеначке списатељице, словеначко-чешки однос, словеначки модернизам на почетку 20. века и митови у литератури. Гостујућа професорка на Универзитету Колумбија у Њујорку, на Универзитету у Бечу и Универзитету Ј. А. Коменски у Братислави (Словачка). Објавила је више од 60 чланака. Уредила је четири зборника, а објавила је и три монографије: *Mit o Antigoni v zahodno- in južnoslovanskih dramatikah sredi 20. stoletja* (Љубљана: Slovenska matica 2004), *V krogu mitov: O ženski in smrti v slovenski književnosti* (Љубљана: Slavistično društvo 2008) and *Avtor, tekst, kontekst, komunikacija. Poglavlja iz slovenske moderne* (Марибор: Mednarodna knjižna zbirka Zora, založba Filozofske fakultete Univerze v Mariboru (Številka 103), 2014). Објавила је пет антологија песама и два романа.

Татјана Јовановић (1966), запослена као професорка српског језика и књижевности у Првој крагујевачкој гимназији. Докторанд је ФИЛУМ-а. На истом факултету предала је докторску тезу под насловом *Конституисање женског канона у српској прози 1990-2010*. Област интересовања су психолошка истраживања, родне студије и гинеоцитика.

Ана Коларић је доценткиња на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а магистрирала на одсецима за студије рода на Централноевропском универзитету у Будимпешти и на Факултету за хуманистичке науке Универзитета у Утрехту. Године 2015. одбранила је докторску дисертацију „Род, књижевност и модерност у периодици с почетка 20. века: *Жена* (1911-1914) и *The Freewoman* (1911-1912)“ на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Од 2011. учествује у раду пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*. Са проф. Биљаном Дојчиновић, води курс на докторским

студијама о феминистичкој штампи из 90-их и 2000-их година у Југославији/Србији. Курс су подржали WUS Austria и ERSTE фондација, у оквиру програма PATTERNSLectures. Бави се студијама књижевности, рода и културе. Објављује редовно у часописима *Књиженство* и *Реч*.

Вера Копицлје завршила Филозофски факултет у Новом Саду, Одсек за југословенску и општу књижевност. Специјализирала на АЦИМСИ-у, Центар за родне студије Универзитета у Новом Саду, а звање МА стекла на Филозофском факултету у Новом Саду. Основала и уређивала Међународни видео-фестивал жена ауторки ВидеоМедеја. Кустоскиња, промотерка и теоретичарка женске видео-уметности, уредница зборника текстова ВидеоМедеја. Коауторка изложбе и монографије о раду Милице Томић. Ауторка и приређивачица *Женске читанке*, избор књижевних и критичких текстова. Објављивала у часописима *ProFemina*, *Арт централа*, *Култура*, *Интеркултуралност*, у колумнама Женске владе, на *Корзо порталу*.

Персида Лазаревић Ди Ђакомо Универзитету „Г. д’Анунцио“ у Кјетију-Пескари (Италија) предаје српски и хрватски језик и књижевност. Области њеног истраживања обухватају јужнословенско просветитељство, итало-јужнословенске културне и књижевне односе (XVIII-XIX в), јужнословенску усмену књижевност, савремену српску књижевност. Члан је италијанског удружења слависта (AIS), италијанског удружења за проучавање југоисточне Европе (AISSEE), британског удружења за проучавање XVIII столећа, италијанског друштва за проучавање XVIII столећа (SISSD).

Славко Петаковић је ванредни професор на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета у Београду. Дипломирао је, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Бави се историјом књижевности ренесане и барока. Члан је Савета Међународног славистичког центра, Управе Друштва за српски језик и књижевност Србије, Удружења фолклориста Србије и уредништва часописа *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*, *Књиженство*, *Међај* и *Свет речи*. Од 2011. године сарађује на

пројекту *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године* (бр. 178029), који финансира Министарство просвете и науке Републике Србије. Објавио је две монографије – *Ликови традиције* и *Марина Златарић дубровачки песник XVIII века*.

Ања Прентић је докторанткиња на Филолошком факултету Универзитета у Београду и наставница енглеског језика. Дипломирала је године 2012. на катедри за Енглески језик и књижевост на истом факултету, а 2013. стекла диплому мастер академских студија. Бави се истраживањима у области образовања, методике наставе енглеског језика и социолингвистичким аспектима народне књижевности и народне игре.

Жарка Свирчев је дипломирала на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду, где је и одбранила мастер рад. Докторске студије је завршила на Филолошком факултету у Београду, докторирајући са тезом *Винаверов допринос компаратистици*. Бави се истраживањем српске/југословенске књижевности 20. века, привилегујући гине критички приступ и феминистичку теоријску базу; проучава и различите аспекте стваралаштва Станислава Винавера. Чланица је организационог одбора Винаверових дана европске културе, годишњег научног скупа који се одржава у Шапцу. Књижевну критику и огледе објављује у домаћој и иностраној периодици и тематским зборницима. Објавила је књигу *Ах, тај идентитет! Деконструкција родних стереотипа у стваралаштву Дубравке Угрешић* (2010).

Светлана Стефановић јестудирала археологију и историју на Филозофском факултету, Универзитета у Загребу. Дипломирала је историју на Филозофском факултету Универзитета у Београду, на катедри за Историју Југославије. Магистрирала је на тему *Женско питање у београдској штампи и периодици 1918–1941*, под менторством проф. др Љубодрага Димића. Докторски рад на тему: *Nation und Geschlecht. Frauen in Serbien von der Mitte des 19. Jahrhunderts bis zum Zweiten Weltkrieg* одбранила на Универзитету у Лајпцигу, на Факултету за историју, историју уметности и оријенталистику 2013. године, под менторством проф. др. Волфганга Хепкеа. Учествовала на бројним домаћим и међународним научним скуповима (Србија у модернизацијским процесима 19. и 20. века – положај жене као мерило модернизације; *Herrschaft in Südosteuropa* –

Kultur- und sozialwissenschaftliche Perspektiven etc.) Ауторка више радова објављених у научним часописима и зборницима. Фокус истраживања: историја жена и рода.

Сања Сударје дипломирала је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду, 2015. године. Током 2015/2016. године похађала је мастер програме на Филолошком факултету (студијски програм *Језик, књижевност, култура*, модул *Књижевност*) и на Факултету политичких наука (Катедра за међународне односе, модул *Европске студије*). У области књижевности бави се темом интертекстуалности у Рилкеовим прозним записима. У области политичких наука истражује савремену улогу технократије у систему управљања Европске уније.

Ренате Хансен-Кокорушје завршила студије повијести, славистике и германистике а 1992. године је одбранила дисертацију из руске књижевности (*Поетика прозних дјела Булата Окуцаве*), те хабилитацију 1998. године из јужне славистике (*Интертекстуалност у дјелу Ранка Маринковића*). У њеној професионалној биографији бројни су стручни боравци у иностранству, гостујуће професуре (Хумболтово свеучилиште у Берлину, Вотерлу/Канада, Томск, Задар, Франкфурт/М., Инзбрук). Од 2009. је професорица за славистику (руска и босанска/хрватска/српска књижевност) на Универзитету у Грацу, те суиздавачица славистичког часописа „Anzeiger für slavische Philologie“. Истраживачка тежишта: идентитет, интертекстуалност, родни односи у књижевности и филму, наратологија, просторне концепције.